

Recensie: Mechteld Platenkamp

Nancy Levy: 'Weduwe met echtgenoot' A.W. Bruna uitgevers B.V., Utrecht 2010. ISBN: 9789022996874. (Dementie/Alzheimer/PO/1)

Zie ook: <http://www.awbruna.nl/>

Soort boek: Aangrijpend verhaal van een vrouw die haar man verliest aan Alzheimer en hem geruime tijd thuis verzorgt, totdat zij het zelf niet meer aan kan. Goed geschreven, de moeite waard.

Over de schrijver: Nancy Levy (1984) werd geboren te Amsterdam. Haar vader, een Joodse man, had al 3 kinderen toen hij Nancy kreeg. De moeder van Nancy, een niet Joodse vrouw, had geen andere kinderen. Nancy heeft veel gereisd in Europa en woonde in Panama en Mexico. Nancy kreeg een relatie met haar man, over wie het boek gaat, doordat zij voor hem werkte in zijn handelsmaatschappij. Na zijn pensioen werkte Nancy nog een aantal jaren bij verschillende bedrijven. Toen de voortschrijdende dementie van haar man, Ruben, het onmogelijk maakte hem alleen thuis te laten, stopte ze met werken en ging ze voor hem zorgen.

Korte beschrijving: Nancy vertelt over haar man, Ruben, wat voor man hij was en wat voor leven hij leidde voordat hij Alzheimer kreeg. Tussendoor beschrijft ze gebeurtenissen uit het verleden. Ruben was een charmante, goedgeklede man die van gezelligheid, intelligente gesprekken en vrouwen hield. Naarmate de tijd vordert, valt hij terug in kleutergedrag. Dat vereist een intensieve verzorging van de omgeving, maar vooral van zijn vrouw.

Ruben is meerdere keren getrouwd geweest en heeft kinderen bij verschillende vrouwen. De onderlinge verhouding van de kinderen met hun vader is geen gemakkelijke, hetgeen de situatie moeilijker maakt.

Thuis gaat Ruben vreemde dingen doen. Hij ontwikkelt een interesse voor opruimen, waarbij de schone afwas uit de afwasmachine zomaar in de vuilnisbak kan belanden. Hij loopt zomaar bij zijn schoondochter binnen, die onder de douche staat, zonder te beseffen dat dat vreemd is. Ook met autorijden komt Nancy voor een dilemma te staan en daarbij biedt de wetgeving haar geen steun. Want tot wanneer kan iemand blijven autorijden? Gelukkig geeft Ruben op een dag zelf aan dat hij niet meer wil rijden. Hij wordt bijna iedere nacht wakker, is dan verward en maakt dan Nancy wakker, die daardoor constant slaaptekort heeft.

Nancy verzorgt hem naar beste kunnen en beschrijft wat haar in de dagelijkse verzorging van haar man overkomt. Zij vertelt over haar eigen verdriet, tekortkomingen en schuldgevoelens. Ze kampt met gevoelens van onmacht en ongeduld, is regelmatig chagrijnig en valt dan uit tegen Ruben. Zij ervaart haar man als lastig, iemand die ze op een gegeven moment zelfs niet meer om haar heen wil hebben omdat hij haar overal naar toe volgt door het huis heen.

Uiteindelijk verslechtert zijn situatie zodanig dat hij dag en nacht verzorging nodig heeft en in een verzorgingstehuis wordt geplaatst. Vlak daarop krijgt Nancy zelf een burn out.

Wat viel op: Het schuldgevoel van de schrijfster waarover zij zo open en eerlijk schrijft. Ook hoe zij zich afvraagt of zij wel onvoorwaardelijk van haar man houdt, zeker als zij heeft besloten over te gaan tot permanente opname. Verder hoe zwaar het is om iemand met alzheimer te verzorgen. En dat het erg

moeilijk moet zijn om je man te verliezen, terwijl hij nog steeds lijfelijk aanwezig is. Ook voor mensen die misschien geen specifieke interesse in alzheimer hebben, is dit een boek dat ze uit zullen willen lezen. Ontroerend en goed geschreven.

Citaten: Pag. 138: ‘Op een gegeven moment was er een psalm aan de beurt die ging over de liefde van God. Ik las de tekst enkele malen over en besepte dat dit ging over alle soorten liefde en het kwartje viel met een luid gerinkel. Als je van iemand houdt, dan is dit onvoorwaardelijk en dat moet dus ook betekenen dat je voor die geliefde wilt dat hij blij is in en met zijn leven, ongeacht of je er zelf gelukkig door wordt.

Pag. 110: ‘Ik bel met de Stichtse Hof: er is geen plaats, het kan nog wel vier maanden duren. Aan de telefoon schreeuw ik bijna: “ik denk het niet, het moet nu afgelopen zijn, ik ga eraan onderdoor!” Als hij niet opgenomen wordt en ik moet zelf naar een ziekenhuis omdat ik ingestort ben, moet er toch ook een oplossing gevonden worden en dan zullen jullie hem ook moeten opnemen.’

Pag. 129: ‘En mijn Ruben is voor altijd verdwenen.’

Recensies: www.vitaal.nl: *Weduwe met echtgenoot* is een nietsontziend, eerlijk verslag over een groot verlies. In Nederland zijn er 250.000 alzheimerpatiënten en er komen jaarlijks 20.000 patiënten bij.

Uit een boekbespreking door Anja Schüller, www.captise.nl:

Nancy Levy deelt haar verhaal over haar man Ruben met ons. Ze maakt alles niet mooier dan het is. Ze hield van deze man, al vertrouwde hij haar niet altijd. Ruben was jaloers en altijd op zijn hoede, als het over andere mannen ging. Ruben krijgt alzheimer en ze houdt niet meer van hem. De liefde gaat niet van de ene op de andere dag over. Maar ze is niet langer meer zijn vrouw, maar zijn verzorgster.